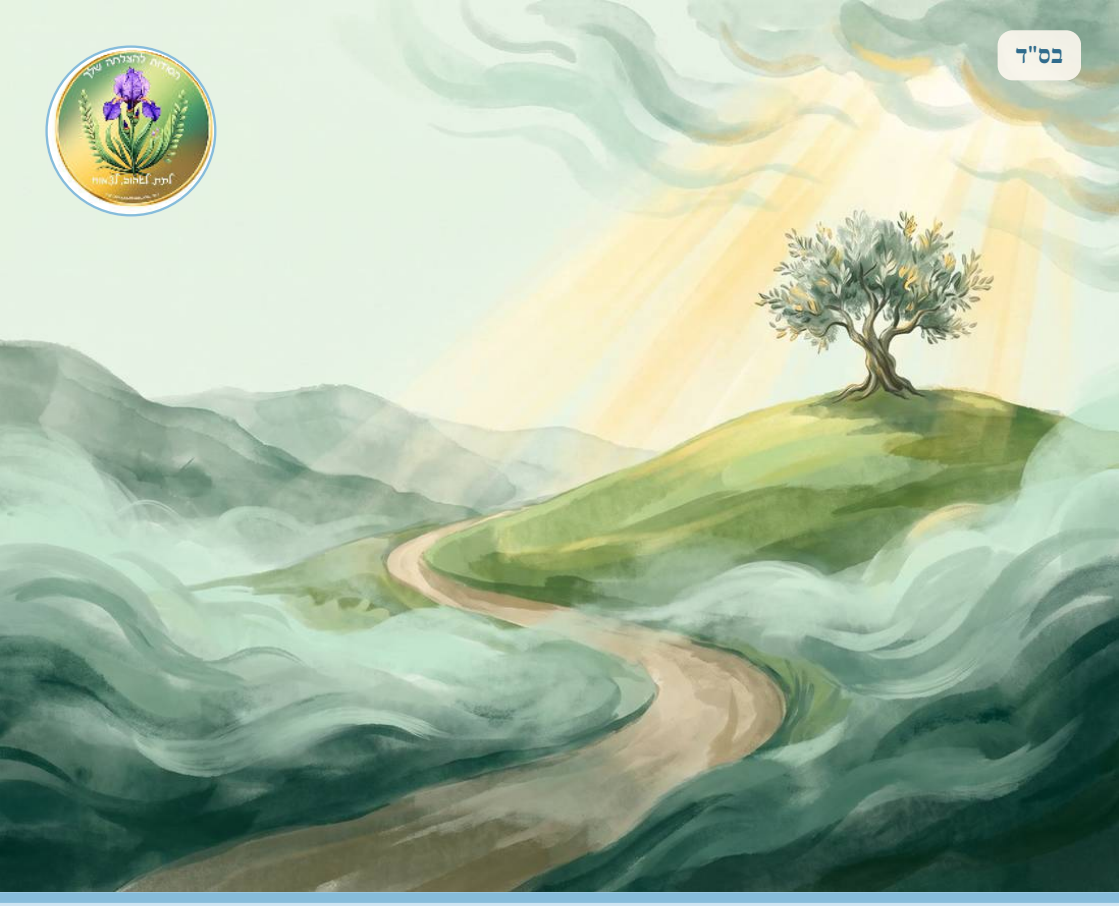
בס"ד

פרשת ויקהל

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

ויקהל משה (שמות לה, א) 4

שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה (שמות לה, ב) 5

ביום השביעי שבת שבתון להשם 5

ומה זה נדבה ? 6

מנוחת כבוד השקט ובטח 7

מה זה כבוד ? 7

מנוחת אמת 8

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-עֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה... (שמות לה, ד) 12

קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַהשם כֹּל נְדִיב... (שמות לה, ה) 12

וַיֵּצְאוּ כָּל-עֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה כא... (שמות לה, כ–כא) 13

וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל-הַנָּשִׁים כֹּל נְדִיב לֵב... (שמות לה, כב–כג) 14

כד כָּל-מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ... (שמות לה, כד) 15

וְכָל-הַנָּשִׁים-אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה בְּחָכְמָה טָווּ... (שמות לה, כו) 16

וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ-אֵת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֵת אַבְנֵי... (שמות לה, כז) 17

הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן-אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה-דָן (שמות לה, לד) 18

"קודש להשם" 19

ברכת הרב וסיום 20

בס"ד

פרשת ויקהל

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

◆ מתי היה "ויקהל משה" ?

למחרת יום הכיפורים. משה רבינו היה בהר 40 יום ו 40 לילה. הוא כתב את הלוחות השניות וירד יחד איתם. כשירד יחד איתם היה זה בי"א תשרי. יום גדול זה. בא לבשר לישראל שהעוונות שלהם נמחלו. ואז ציווה אותם על המשכן. למה דווקא למחרת יום הכיפורים לשפוט את העם ? ענייני כספים שהיה ביניהם. פקדונות, השאלות, שכירויות עובד ומעביד, עסקי שכנים. מה עניין ? אומר הפסיקתא: שחשש משה רבינו שחס ושלום, יהיה איזה מטבע אחד של גזל בתוך המשכן, ואז יחריב את כל המשכן חס ושלום. אדם צריך להיזהר כשהוא נותן צדקה לא לתת צדקה מגזל. אוי לו ! למי שסנגורו קטגורו ! אוי למי שהביא לבית המקדש שה שקנה אותו בכסף שיש בו גזל. גם אם קנה משהו לאכול, ובכסף של הקנייה הזו היה גזל, והוא מברך על מה שהוא אוכל אסור לענות אמן על הברכה הזו. הוא איננו מברך אלא מנאץ. מתי הכסף הכי טהור שיש לאנשים ? הכסף שלמחרת יום הכיפורים. לפני כיפור באותו דור צמו 40 יום, וביום האחרון צמו 36 שעות רצופות. לנו בתענית ולמחרת הקב"ה אמר למשה: "סלחתי כדבריך". מיד ישב משה לשפוט את העם ואמר להם: עכשיו אני יודע שהממון שלכם טהור. עכשיו תתרמו למשכן.

הרב עוללות אפרים, עליו השלום, כותב על הפרשה שלנו שהמעשה הזה היה למחרת יום הכיפורים מסיבה נוספת. ידוע שישראל ביום כיפור מאוחדים. מה מלאכי השרת עומדים בתפילה כך ישראל. מה מלאכי השרת עטופים לבנים, כך ישראל עטופים לבנים. מה מלאכי השרת אין בהם קנאה ולא שנאה ולא תחרות אלא יש בהם אהבה, כך ישראל. לפני יום כיפור צריך להתפייס אחד עם השני וצריך להתנהג באהבה ובסליחה. כשיש אחדות אז אפשר להקים את בית המקדש.

כשיש אחדות אז אפשר לתרום למשכן. אז הכסף שבא הוא כסף שבא מלב טהור. לכן כתוב ויקהל משה, בשביל האחדות למען אבינו שבשמיים. כדי שיוכלו כולם לתרום כמו שצריך. כי צריך אחדות ושלום.

בית הכנסת מסוגל למחלוקת, "אתה פתחת את החלון ?" "קר לי" "חם לי", כל המריבות אומר העוללות אפריים בבית הכנסת. לכן אמר בלעם הרשע: מה טוב הוא אהליך יעקב משכנותיך ישראל. ידוע שאחד הפירושים הוא שהוא התפלל שיריבו ישראל.

יהודי אחד בא לאיזה כפר ובנה 2 בתי כנסת. שאלו אותו מדוע ? אמר שאם מישהו יריב איתי אוכל לעבור בית כנסת. לכן כתוב, הקובע מקום לתפילתו אלוקי אברהם בעזרו.

ויקהל משה

שמות לה, א

עשה אותם אסיפה אחת. אסיפה עם תוצאה. מה התוצאה ? שבת ! גם שבת צריך להיות מוחל סלחן. יום אחד הגיעה המשרתת שעבדה בביתו של הנועם אלימלך. שאלו אותה: תעשי טובה, איך נראתה שבת בביתו של הנועם אלימלך ? הוא היה איש קדוש. אמרה אני לא זוכרת הרבה ואיני יודעת קרוא וכתוב, אני יכולה לספר לכם איך היה ערב שבת, כל ערב שבת היה כמו יום הכיפורים. כולם מבקשים סליחה זה מזה. הרב היה נותן הוראה שעה לפני שבת לבקש סליחה אחד מהשני כדי שתוכלו לקבל נשמה יתירה של שבת. שתבוא בנחת. למה תקן הרש"ש לעשות תיקון קללות ? כדי שאדם יבוא לשבת נקי וטהור שאין עליו שום חרם, שום קפידה, שום נדר או איזה מנהג שיפריע לו. השבת היא קדושה צריך לקבל אותה בשמחה רבה ובאהבה.

שֵׁשֶׁת יָמִים, תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה

שמות לה, ב

למה לא אמר ששת ימים תעשה (בפסוק הת' עם צירה) מלאכה ? וביום השביעי שבת שבתון להשם. הביאו את המשנה הידועה בקידושין, ר' מאיר אומר: לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה. אל תחשוב שיש רווח מהאומנות, האדם חושב, אם היה לי אומנות כזו וכזו הייתי מרוויח יותר...לא. אין עניות מהאומנות ואין עשירות מהאומנות. העיקר האדם צריך להיות שמח בחלקו. ר' נהוראי אומר: עוזב אני את כל המלאכות שבעולם ואין אני מלמד את בני אלא תורה. ומביא שם כמה פסוקים שהתורה מעשרת...מ"ט שר הפנים אמר את הפסוק: "נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם. מי יכול להגיד על עצמו שהוא היה נער ונשאר זקן ? זה רק מ"ט. הוא היה חנוך. איך היה סדר הדורות ? אדם, שת, אנוש, כנען, מהללאל, ירד וחנוך.

חנוך היה השביעי. אביו של מתושלח, עשה אותו מלאך שממונה על כל המלאכים שם. בגיל 365 יחסית למלאכים זה נחשב נער. חנוך אומר: נער הייתי ...

היה לי שכן גרוזיני הלך לעולמו זקן מופלג. אמר לי: אם בגרוזיה מישהו נפטר בגיל 80 אמא שלו היתה הולכת לרב ושואלת איזה עוון היה שנפטר הילד שלה צעיר בגיל 80. היו חיים 110 ויותר.

אין עניות מלימוד תורה. וכן אמר שאין עניות מהתורה, לכן אמר ששת ימים תיעשה מלאכה. המלאכה תיעשה מאליה. הקב"ה ישלח. אתה תעבוד והוא ישלח.

ביום השביעי שבת שבתון להשם.

הגמרא אומרת: שבת וישראל ידידים הם. ידידים. אנחנו והשבת יחד. לכן, פיקוח נפש דוחה שבת. אם יש אדם שנמצא מתחת גל של אבנים, ולא יודעים אם יש שם

דם או אין שם דם ולא יודעים אם הוא חי או מת ? ולא יודעים אם הוא גוי או יהודי. ספק ספיקא. מחללים את השבת עבורו. לוקחים מעדרים כדי לפנות את האבנים. לעומת זאת, כל העושה בו מלאכה יומת. שבת וישראל ידידים. אנחנו אוהבים את השבת והשבת אוהבת אותנו. אנחנו אוהבים את השבת ולכן מוסרים נפש על השבת ומי שמחלל את השבת במזיד חייב מיתה. מצד שני השבת ידידה של ישראל שאם חס ושלום יש חולי מסוכן אז מחללים את השבת. ממילא אין קושיא.

◆ **לכן אומרים במנחה "מנוחת אהבה ונדבה....השקט ובטח מה פירוש מנוחת אהבה ?**

שהשבת לא תהיה עול על האדם. עד רבה תרגיש בשבת שמחה גדולה תאהב את השבת ותשמח בה. שלא תחפש בית מלון אלא בבית שלך תרגיש את השבת. שלא תרגיש אוי עוד פעם צרים צריך להכין, עוד פעם צריך לשים את השעון.

ומה זה נדבה ?

לפחות 20 דקות לפני שבת האישה תדליק נרות. וגם הבעלים יתפללו מנחה מוקדם. הוא הדין לגבי יציאת שבת. יאחר את יציאת השבת. זה נקרא "ונדבה" שמתנדב מתוך החול שעות לשבת. תתפלל מנחה חצי שעה לפני שקיעה. "בואי כלה" צריך להגיד לפני שבת.

מנוחת כבוד השקט ובטח

מה זה כבוד ?

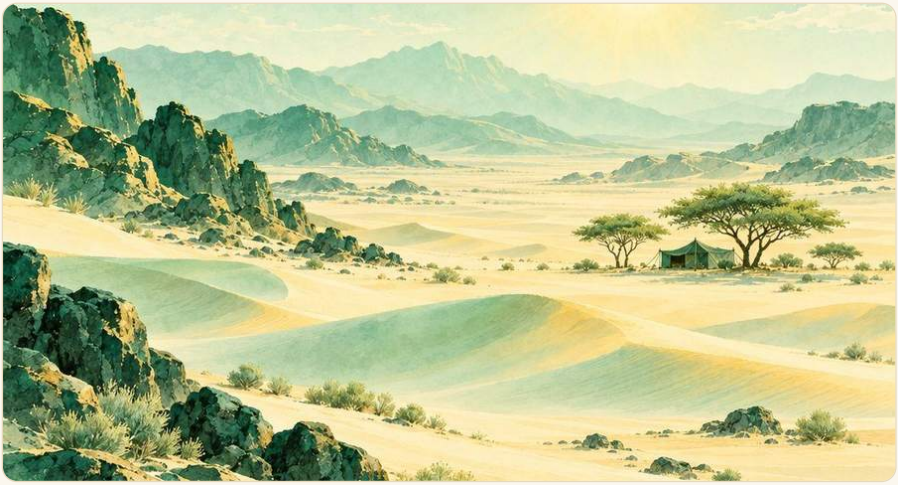
צריך לכבד את השבת. אוכל יפה. כלים נאים. אביו של הבן איש חי, ר' אליהו חיים, נפטר בגיל 58. היה לו אולם מיוחד לשבת. שלחן מפואר, מנורות יפות וכלים נאים לשבת. הוא בעצמו היה פותח את החדר ביום שישי בצהריים עד צאת השבת. ואף אחד לא היה נכנס לחדר הזה כל השבוע. טוב שלאדם יהיה כלים מיוחדים לשבת. ואוכל מיוחד לשבת. ולא מריבות. מתי נפגשים ? בשבת. ואז חלילה סוגרים את החשבונות של כל השבוע.

בעירו של רבי מאיר, היה זוג שהיו רבים כל ליל שבת. הרי השטן עובד שעות נוספות בכניסת שבת. למה ? השטן החטיא את האדם הראשון לפני שבת. אז כל יום שישי הוא מתעורר מחדש. מה עשה רבי מאיר ? שכר חדר מולם שלוש שבתות ברציפות. בשבת השלישית, ר' מאיר שמע את השטן צועק: אוי ואבוי, שר' מאיר גרש אותו מהבית שלו. הבית של הזוג הזה היה הבית שלו. זה האימייל שלו. זאת הכתובת שלו. ר' מאיר עקר אותו משם.

לר' חיים פלאגי היה שכן שכל ליל שבת היה רב עם אשתו. ר' חיים פלאג'י עזב הכל והלך אליהם הביתה, נכנס וישב שם. לא רצה לאכול עד שיגרשו את השטן. ואז מאותה שבת היה שלום ושלווה באותו בית. כל אחד יגרום שבביתו יהיה שלום. שלום ובטח !

בכל בית צריך להיות שלום.

מנוחת אמת

מה זה אמת ? שיתנהג בצנעה כמו בגלוי. אתה רואה אותו לבוש הדור ובבית הוא אגרסיבי.

מנוחת שלום ושלווה השקט ובטח

לפעמים האדם אומר: קניתי דגים יקרים. אוי יש דגים יותר זולים. כל דבר שואל: כמה זה עלה ? מתחיל לטחון את עצמו. אבל כשהוא יודע שזה לכבוד שבת "השקט ובטח".

ה"שפת אמת" אומר: בשבוע, שיש חתן וכלה וזה נישואים ראשוניים שלהם **או של אחד מהם**, צריך שבעה ימים של חתן וכלה. חובה על החתן לעשות בשביל הכלה כל לילה סעודה ושבע ברכות. כל יום צריך שני אנשים חדשים. בשבת לא צריך פנים חדשות. ה"שפת אמת" שואל: למה לא צריך פנים חדשות בשבת ? כי הקב"ה

ברך את השבת במאור פניו. תסתכל על אדם בשבת אתה תראה שהפנים שלו אחרות. אז זה הוא פנים חדשות. כל אחד מאיתנו פנים חדשות.

ה"טורי זהב", מסופר עליו, שפעם אחת היו אצלו אורחים. פתאום אשתו רואה שהוא לוקח סידור וקורא את הקידוש מתוך הסידור. התפלאה. אחר כך שאלה אותו מה קרה? אמר לה: האורח הזה הוא עם הארץ. אם יראה אותי עושה קידוש בלי סידור גם שילך הביתה יעשה את הקידוש ללא סידור. ומי יודע כמה מילים יבלע. אני מראה לו שזה לא בושה לקרא את הקידוש מתוך הסידור. היו מקבלים את השבת עם כלי זמר. היה מנהג בפרג שלא היו אומרים "לכה דודי לקראת כלה" אלא, אם כן, היו יוצאים לחצר בית הכנסת.

ר' ינאי היה מתעטף בטלית והיה אומר "בואו ונצא לקראת שבת מלכתא". בימינו לא יעשה כן, שזה יוהרה. כולם בפנים ואחד יוצא. זה אסור.

בפרג, לפני 500 שנה, כשהמהר"ל היה רב העיר היו מביאים כלי זמר. היה שם כומר, גלגולו של גולית, כך גילה המהר"ל מפרג. המהר"ל הוא נשמת דוד המלך. ורש"י, מצאצאי ר' יוחנן הסנדלר. ר' יוחנן הסנדלר, הגמרא אומרת, הוא מצאצאי דוד המלך. אז המהר"ל היה מצאצאי דוד המלך. היה בו ניצוץ של דוד המלך. הוא היה צריך להיות משיח בן דוד. הכומר הרשע, תידיאוס, שם רשעים ירקב, היה הבישוף של כל צ'כיה, חשב כל הזמן איך לתכנן תחבולות נגד היהודים. עד שהמהר"ל עשה שאלת חלום והביאו לו א' ב' ואמרו לו "ברא גולם" ותכניע זדים..צוררי ישראל... ואז הוא הלך עם שניים מבניו ותלמידיו ועשו ייחודים והקפות, ומהחומר עשה גולם, וזרק בו את השם המפורש, את השם המפורש שם בפיו ולקח אותו אחריו. קרא שמו יוסף, ואמר לו: אתה מושבע, שכל מקום שאשלח אותך אתה תעשה. הגולם הזה, הגמרה אומרת, היו בוראים אותו בספר יצירה. לדבר לא יכול. הוא יכול רק לנוע. כל ערב שבת היה צריך להוציא לו את שם המפורש מהפה שלו. והוא שוכב, מוטל כאבן שאין לה הופכין עד מוצאי שבת. בצאת השבת, אחרי הבדלה, היה מכניס לו בפה את הקלף שיש עליו את שם

המפורש ומתחיל לזוז. ערב שבת אחד, היה המהר"ל טרוד ועסוק ושכח להוציא לו את שם המפורש. נכנס לבית הכנסת והגולם התחיל להשתגע ולהרוס ולהשתולל. מיד באו צעקו למהר"ל. המהר"ל עזב את בית הכנסת החזיר אותו לבית הוציא ממנו את שם המפורש. מאז היו אומרים פעמיים "מזמור שיר ליום השבת". כי כשחזרו לבית הכנסת אמרו פעם נוספת לכבודו של המהר"ל.

זה להודיע כמה כוחה של שבת. וכמה השבת חשובה.

המהר"ל נולד בליל פסח. היה מעשה, שרצו לשים איזו גוויה של נוצרי בתוך הבית של אביו ואימו. באותם רגעים תקפו את אימו של המהר"ל צירי לידה והיא הלכה ללדת וכך נצלו. המהר"ל הזהיר הזהיר את בני ביתו לא להשתמש בגולם לצורך פרטי אלא לצרכי ציבור בלבד. פעם אחת היה יום שישי ולא היה דגים. הרבנית הצטערה. הלכו לשוק אין דגים. שלחה אותו לנהר להביא דגים. לקח איתו דליים חביות, נכנס לעומק הים והכניס את הידיים שלו והוציא בורי, פורל, מושטים ומכל הסוגים. והתחיל למלא. אלה יצאו לראות. מצאו אותו אסף טונות. הרבנית קוראת לו: בוא. שפך את כל הדגים לים. אמר לה המהר"ל: אמרתי לך לא להשתמש בו.

זו מעלת השבת כמה היא חשובה.

האבני נזר היה גאון אדיר. הוא אומר: שפעם אחת ביקר בעיירת נופש בגרמניה. ואז הוא הלך לשם הסתובב. ושם לא היו שומרים שבת כמו שצריך. והוא נהג בשבת ללבוש שטריימל. היה קיץ. הוא הולך עם הפרווה והגיעו ליצנים ושואלים, "למה הוא הולך עם כובע פרווה" ? הוא ענה להם: אני רואה השבת פה קר אצלכם. התכוון שהם לא נזהרים בכבוד השבת מספיק.

צריך לאכול בשבת בבוקר מעט כדי שיוכל לאכול סעודה שלישית. זה נקרא שאוכל לכבוד שבת ולא לכבוד בטנו.

◆ **ר' יהונתן אייבשיץ שואל: למה "לא תבערו אש בכל מושבותיכם" ?**

הרי יש לנו טל מלאכות. יש קושר מתיר, מפרק...

למה התורה הזכירה רק "תבערו אש" ? הסוד הוא ככה. הוא ידע שיבואו פילוסופים ורפורמים והם יגידו אש לא היתה בששת ימי בראשית. הרי האש נבראה במוצאי שבת. אז הפילוסופים עלולים לומר אם האש נבראה מוצאי שבת אז מותר לנו להדליק אש בשבת. לאדם הראשון היה אור. הגיע מוצאי שבת שקעה החמה פעם ראשונה. ואז התחיל לבכות האדם. אולי בגלל שחטאתי החשיך עלי עולמי. עכשיו יבוא הנחש ויכיש אותי. מיד הקב"ה נתן לו 2 אבנים מיוחדות שיש בהם אש הקישן זה בזה ויצאה אש. זה מה שאומרים: "אתה חונן לאדם דעת".

הזוהר אומר אש זו אש המחלוקת. אל תעשה מחלוקת ביום שבת.

"בעל העקידה" אומר: השבת מסוגלת למריבה. כל יום יש לו כוכב ששולט עליו. כך כתוב בספר היצירה. צדק ביום ראשון. מאדים ביום שני. חמה יום שלישי. נוגה יום רביעי. כוכב חמישי. לבנה שישי. שבת שבתאי. כל כוכב יש לו איזו משמעות והשפעה. כוכב שבתאי מביא חושך וצלמוות יגון ודאגה, קטטה ומלחמות ולא עליכם. אבל אם אתה שומר את השבת לא יכול כוכב שבתאי לשלוט עליך. כוכב שבתאי משתק את כל המערכות, הורס. הכוח שלו זה להרוס. הוא מביא מריבות. אדם צריך להיות נבון לעבוד את ה' כמו שצריך ולהזהר מהמריבות. ולכן, תשים לב פעמיים אומרים בשבת: "תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם". לומר לך, שבשבת צריך יותר שלום משאר הימים של השבוע. זו המעלה שלה. כמה היא גדולה מאד.

◆ ומה אומר משה ?

> **וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, אֶל-כָּל-עֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: זֶה הַדָּבָר, אֲשֶׁר-צִוָּה השם לֵאמֹר.**
>
> שמות לה, ד

מה זה "את כל עדת בני ישראל" ? פעמיים "לאמור" בפסוק ד' ? אלא לומר שצריך בערב שבת לתת צדקה. והצדקה תתן אותה בסתר ולא בפרהסיה. בצנעה. שנאמר "**מתן בסתר יכפה אף**". אבל הגמרה אומרת, שאם האדם רוצה ללמד את הילדים שלו שיהיו נדיבים, הרי אם לא יראו את אבא שלהם נותן צדקה ילמדו לא לתת צדקה. אומר הרשב"א, שאבא ליד הילדים, ורב ליד התלמידים, יתנו צדקה לפניהם, כדי שילמדו ועוד יותר אפילו יתן להם ביד ויאמר להם לכו תנו כדי שילמדו לתת. אפילו שצדקה צריכה להיות בצנעה אבל "לאמר" כדי שילמדו אחרים מותר לתת בפרהסיה.

> **קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה, לַהשם, כֹּל נְדִיב לִבּוֹ, יְבִיאֶהָ אֵת תְּרוּמַת השם:**
>
> שמות לה, ה

מה זה יְבִיאֶהָ ?אלא תביא גם את הלב. תתן בחשק אהבה ושמחה ולא בפנים זועפות וכעס. כמו שהגמרא אומרת אתה מכבד את אביך תעשה זאת בפנים שמחות. כמו שאומר שלמה המלך: **חכם לב יקח מצוות ואוויל שפתיים ילבט**" (משלי י) תבוא ותעשה את מה שהקב"ה מצווה. לא דיבורים דיבורים אלא ביצוע.

> **וַיֵּצְאוּ כָּל-עֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה. כא וַיָּבֹאוּ, כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-נְשָׂאוֹ לִבּוֹ; וְכֹל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ, הֵבִיאוּ אֶת-תְּרוּמַת ה' לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל-עֲבֹדָתוֹ, וּלְבִגְדֵי, הַקֹּדֶשׁ.**
>
> שמות לה, כ–כא

הלכו הביתה ואחר כך חזרו. למה צריכה התורה לספר לנו שהלכו כל אחד לאוהל שלו ואחר כך חזרו והביאו זהב, תכלת ארגמן ? אלא הסוד הוא: הגמרא אומרת: שלדרשה כלם באים אבל לתרום לא כולם תורמים. כך התורה מסבירה לנו שכל אחד הביא משהו.

אם תחכה עד מחר תתקרר ואז לא תתן. לכן אמר "ויצאו ויבואו"...

הרב חיד"א, בספרו "נחל קדומים" על התורה: עד רבה הרושם נשאר בכולם לכן הפסוק אומר אחר כך "וכל אשר נדבה ליבו אותו". כמו בשעת הדרשה כשאמר להם שצריך לתרום בשביל המשכן וכולם התלהבו, נשארו עם אותה התלהבות ואותה החלטה גם אחר כך.

◆ **ואז מה כתוב ?**

> **וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים, עַל-הַנָּשִׁים; כֹּל נְדִיב לֵב, הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל-כְּלִי זָהָב, וְכָל-אִישׁ, אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַהשם. כג וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר-נִמְצָא אִתּוֹ, תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי–וְשֵׁשׁ וְעִזִּים; וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים, הֵבִיאוּ.**
>
> שמות לה, כב–כג

פשט: נשים באו לבד ואנשים באו לבד.

רמז: לאישה יש תכשיטים ויש לה סנטימנטים אליהם. פתאם הנשים מוכנות לתת הכל. האנשים באו לראות את הפלא הגדול איך הן תורמות את הזהב שלהן. אישה נשואה אסור לה לתרום כלום ללא רשות בעלה. סכום הגון, מ 100 שקל ומעלה אסור אלא עם כן בעלה מתיר. אמר להם משה: אישה בלי הבעל אני לא מוכן.

יש 3 סוגים בעם ישראל:

- הוא רוצה לתת אשתו לא רוצה לתת.
- אשתו רוצה לתת הוא לא רוצה לתת.
- ויש שניהם הסכימו.

"נשאו ליבו", הכוונה, האישה גם כן מסכימה אבל הוא בעצמו נתן.

ויש נשים אשר "ליבם נשא אותן". הן הסכימו והן התנדבו בהסכמת בעליהם. אז שלושת הסוגים האלה באו לתרום למשכן.

> **כד כָּל-מֵרִים, תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת, הֵבִיאוּ, אֵת תְּרוּמַת השם; וְכֹל אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים, לְכָל-מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה—הֵבִיאוּ.**
>
> שמות לה, כד

- **ר' שלמה קלוגר: מביא שאלה. למה בתרומת זהב כתוב "הניף" ? ולכסף ונחושת כתוב "כל מרים" ?**
- **למה השינוי ?**

הוא מבאר שבידוע בנדבה זה לכפר על מעשה העגל. הגמרא אומרת: הם עשו עגל מזהב לפיכך ציווה אותם להביא למשכן זהב. 300 קילו זהב נתנו לעגל. אז עכשיו למשכן להבדיל אלף אלפי הבדלות היו צריכים להביא זהב.

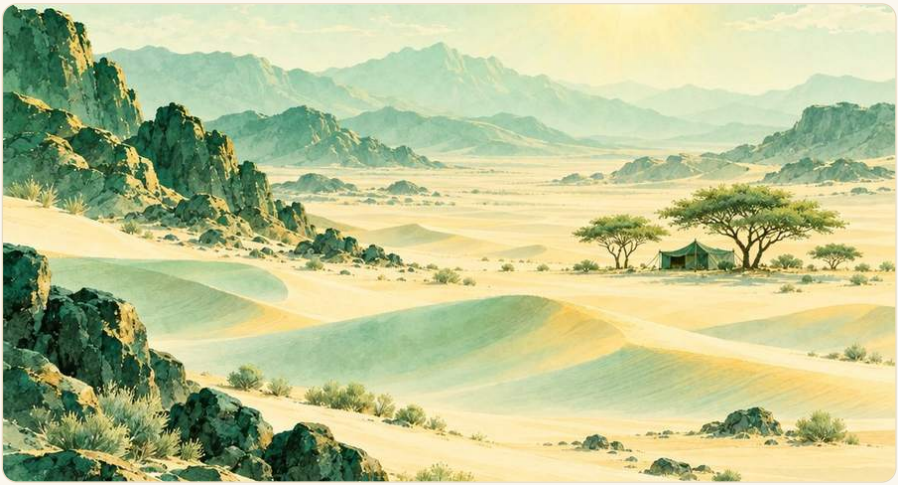
כסף ונחושת זה נטו נדבה. זה לא בשביל כפרה. לכן הרים. תרומה נטו.

הנפה זה עבור כפרה. בלולב מנענעים את הלולב בשביל לסלק רוחות רעות שע"י החטאים נבראו מלאכי חבלה.

> **וְכָל-הַנָּשִׁים–אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה, בְּחָכְמָה: טָווּ, אֶת-הָעִזִּים.**
>
> שמות לה, כו

ר' ישראל מסלנט היה לו תלמיד שעזב את הישיבה והלך לעבוד. איזו שידוך מצא ? אישה בוגרת אוניברסיטה. שהיתה מלומדת ולמדה. היא היתה באה הביתה. והוא למד תורה. בקיצור, כל יום היתה מזלזלת בו. יום אחד בא אצל הרב וסיפר לו. ענה לו הרב רק פעמיים בכל התנ"ך כתוב: "**וכל הנשים**." זאת אומרת אישה משכילה נקראת "וכל הנשים" אבל מה דינה של זאת ? תראה מה כתוב במגילת אסתר: "**וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן**." כי בדרך כלל, אישה שהיא משכילה ובעלה לא משכיל, היא מזלזלת בו היא רומסת אותו. אז בא הפסוק להזהיר: "אה דירובלקום", אתן הנשים שיש לכן השכלה יתנו יקר לבעליהן. וכן, ר' יוסף חיים כותב: שהאישה צריכה לכבד את בעלה. אפילו הוא מטאטא רחובות תחשוב אותו בבית שהוא מלך שאין כמוהו. וגם האיש צריך לחשוב את אשתו מלכה ולכבדה כמלכה. שיהיה אהבה ושלום בבית.

> **וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ–אֵת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם, וְאֵת אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים: לָאֵפוֹד, וְלַחֹשֶׁן.**
>
> שמות לה, כז

חסר י' בנשיאים. מה זה הנשיאם ? זה העננים שמביאים גשם. יש עננים שקרנים ויש עננים אמיתיים של גשם. אז עננים שקרנים זה נשיאם. הגמרא אומרת: אין הגשמים נעצרים אלא על פוסקי צדקה ברבים שאינם עומדים בדבריהם. עושים מגבית. מבטיח ולא מקיים. אני אתן 101 ולא נותן 101. הקב"ה אומר בסדר: גם אני אבטיח ולא אקיים. אני אשלח את העננים והעננים לא יורידו גשם. חס ושלום. אז הנשיאם, הגמרא גנתה אותם שהיו עצלנים. מה הם אמרו ? אנחנו לא ניתן. אנחנו נחכה לסוף. מה שיחסר אנחנו נשלים. בסוף לא היה להם מה להביא. ומאיפה הביאו אבני שוהם ? מה במדבר יש אבני שוהם ? כל אבן, אבן. כל אבן ארבעה סנטימטרים אורכה. לך תביא יהלום כזה, או אבן ישפה, אין. בכל העולם, לא תמצא אבן כזו באורך 4 סנטימטרים. ר' יונתן בן עוזיאל אומר: שהקב"ה שלח להם מגן עדן את כל האבנים. ובאו העננים העלו את זה מהים והורידו את זה מעל האוהל של הנשיאים. אז לכל נשיא ירדה האבן שלו. למשל נשיא ראובן, אודם. נשיא שמעון פטדה. וגם שני אבני השוהם ירדו.

◆ **אבל למה חסר י' ?**

שהתעצלו.

מי שנבחר לנשיא חסר לו י'. י' זו יהדות. היום לא קצת חסר הרבה חסר.

מיד אחרי זה ציווה הקב"ה את בצלאל להמשיך את העבודה. והוא נקרא: **בְּצַלְאֵל בֶּן-אוּרִי בֶּן-חוּר, לְמַטֵּה יְהוּדָה.**

הגמרא אומרת, במסכת ברכות, דף נ"ה: אין למנות שום אדם פרנס על הציבור בעל תפקיד ציבור אלא אם כן נמלכים על הציבור תחילה. שהציבור יסכימו עליו. עושים הצבעה. העיקר, שהציבור יסכימו. **ראו** תגידו אתם אם הוא מקובל עליכם. כותב התשב"ץ: רב שמונה ע"י השלטונות מגבוה זה לא נקרא רב. אם הרב הזה טעה בהוראה הוא צריך לשלם מכיסו. רב אמיתי שהציבור מינו אותו גם על מקרה של טעות אנחנו מכסים את העניין.

> **הוּא, וְאָהֳלִיאָב בֶּן-אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה-דָן.**
>
> שמות לה, לד

אומרת הגמרא: יהודה זה היה מלך. ראש. דן נחשב הכי קטן. השבט שהולך בסוף. מאסף. כל מי שהיה מאבד חפצים כבשים עיזים. אז דן היה אבן שואבת שאוסף הכל. לקח הקב"ה בכוונה מהכי חשוב ומהשבט שהכי פחות בישראל. למה ? לומר לך, שחכמה לא תלויה בייחוס. חכמה לא תלויה לאיזה שבט אתה שייך. לפעמים העניים דווקא מוציאים חכמים.

"קודש להשם"

למה כתוב "קודש להשם" ?

הרב "שבט מוסר", ר' אליהו האיתמרי מאיזמיר, אביו, היה תלמיד חכם. אז הוא כותב בשם אביו: שבא משה רבינו לכתוב "קודש להשם" על הציץ, הביא עשרה, שיכתבו את זה. ה"שבט מוסר" כותב, "תראו איזה דורות היו פעם". לפני 350 שנה, כשהיה בא הסופר לכתוב שם השם בתפילין או במזוזה היה מביא איתו עשרה תלמידי חכמים שהיו טובלים כולם והיה אומר להם: עכשיו על דעתכם בנוכחותכם כעת השכינה שורה אני כותב את שם השם ומקדש אותו לשמו. והיו מקדשים את שם השם. אחד כותב אבל יש איתו עשרה. שיהיה במניין. ככה היו זהירים בתפילין ובמזוזות.

✦ ✦ ✦

השם יברך אתכם ויגזור עליכם גזירות טובות וחיים טובים !!!

קלפים למודעות והתפתחות אישית על פרשת ויקהל.

לעילוי נשמת יקירנו האהוב

אפרים שמעון (אפי) אריאל ז"ל

בן עוזיהו מרדכי וסיגל

שייבדלו לחיים טובים וארוכים

ת.נ.צ.ב.ה

יהי זכרו ברוך.

רשימות

רשימות

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר